

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Bernardi Primi Clarævallensis Abbatis, Ordinis
Cisterciensium Antesignani, melliflui Ecclesiæ Doctoris
Sermones In Dominicis & Festa per annum**

Bernardus <Claraevallensis>

LXXXVI. De creatione rerum in certo pondere mensura & numero.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39254

venit perfectis, qui cum Helia dicere possunt *c. Vivit Dominus Deus Israel,* *c 4 Reg. 3. b*
in cuius conspectu sto. Et illud de Ioanne Apostolo *d, quia sicut ille est, & nos* *d 1. Ioan. 4. d*
sumus in hoc mundo. Hæc inquam sententia convenit perfectis, qui jam in
 sua conversatione quodammodo imitantur statum æternitatis.

S E R M O LXXXV.

De casu animæ irretractabili.

Sive ad Austrum, sive ad Aquilonem arbor ceciderit, ibi erit *a.* Austri ca- *a Eccli. 11. a*
 lor & ienitas in sacra Scriptura bonam solet habere significationem. Ab
 Aquilone vero panditur omne malum *b.* Porro homines sicut arbores vidit *b Jerem. 1. c*
 aliquis *c.* Exciditur autem arbor in morte: & quocumque ceciderit, ibi erit: *c Marc. 8. c*
 quia ibi te iudicabit Deus, ubi invenerit. Ibi, inquam, erit immutabiliter
 & irretractabiliter. Videat quo casura sit antequam cadat; quia postquam
 ceciderit, non adiciet ut resurgat, sed nec ut se vertat. Quo vero casura sit
 arbor, si scire volueris: ramos ejus attende. Unde major est copia ramo-
 rum & ponderosior: inde casuram ne dubites, si tamen fuerit tunc excisa.
 Rami nostri, desideria nostra sunt; quibus ad Austrum extendimur, si spiri-
 tualia fuerint; si carnalia, ad Aquilonem. Quæ verò præponderent, medium
 corpus indicat. Ea namque præponderant, quæ secum traxerint corpus. Sic
 enim est corpus nostrum inter spiritum cui servire debet, & carnalia desi-
 deria quæ militant adversus animam, sive potestates tenebrarum, ac si vacca
 sit inter raptorem & rusticum constituta. Quicquid ille minetur, quicquid
 intendat, si vaccam non duxerit, rusticus vicit. Sic quantumcunque sæviat
 malignus, quantumcunq; prava desideria crucient: si vas suum sibi vendi-
 cat anima, vicisse credenda est, ut quemadmodum ait Apostolus *d: Non regnet* *d Rom. 6.*
peccatum in nostro mortali corpore: sed sicut exhibuimus membra nostra servi-
re iniquitati ad iniquitatem, sic exhibeamus servire justitiæ in sancti-
ficationem †.

*Error male
moris incor-
rigibilis.*

*Quo iudicio
qualitas mor-
tis colligenda.*

Simile.

† Confer
cum hoc
serm. S. Greg.
lib. 12. mor.
cap. 4.
a Sap. 11. a

*Anima non est
in corpore ut in
loco.*

S E R M O LXXXVI.

De Creatione rerum in certo pondere, mensura & numero.

Omnia fecisti in pondere & mensura & numero *a.* Ad differentiam ipsius
 divinæ essentiæ dictum est. Creaturæ enim in pondere & mensura
 & numero factæ sunt, solus Creator his omnibus caret. Pondus in digni-
 tate rei consideratur. In pondere igitur facta est, quæ rei sui generis est com-
 paranda, aut secundum magis, aut secundum minus, aut secundum æquale.
 Pondus habet, quæ quanti valeat æstimari potest. Mensura vero, in loco &
 tempore consideratur. Quod si locum solum accipimus corporalem, in-
 corporeorum mensura in tempore erit, & non in loco. Neque enim anima
 in loco potest esse corporeo, nec corpus, de quo magis videtur, locus ani-
 ma

Sermones S. Bernardi.

Zzzz

ma

*Quamvis per-
peram affixa
corporeis.
b Matth. 6. e*

*Omnia facta in
pondere, mensu-
ra & numero
præter Deum.*

mæ est. Quomodo enim corpore clauditur, quæ sic vegetat exteriora sicut interiora, sic est in superficie cutis, sicut in visceribus intimis? Sed ex affectione carnali & consuetudine corporum sic errat anima, ut seipsam nesciat nisi corpoream cogitare. Ubi est enim thesaurus eius, ibi est & cor^b. Hoc sapit quod diligit. Affectionibus siquidem obligata & illita terrenis, suam ipsius faciem considerare non potest. Infixa est in limo profundi, & seipsam non videt, sed putat formam suam esse luteam illam quam portat imaginem. Sed omnino aliter est: & aliter consideratur mensura animæ secundum locum. Locus siquidem unicuique rei, finis est suæ substantiæ. Substantia vero animæ in ratione, in memoria, in consilio, in iudicio, cæterisque similibus est: quæ omnia suo quoque fine clauduntur. In mensura est ergo factus omnis spiritus præter divinum: quia & ratio eius, & memoria, & cætera omnia suam habent mensuram. In numero facta sunt omnia, vel secundum partium compositionem, ut sunt corpora: vel secundum varietatem & mutabilitatem, ut sunt etiam incorporea. Solus Deus est, in quem nec pondus nec mensura cadit omnino, nec numerus. Unus Deus est: non habet sui generis cui valeat comparari. Unus est, & solus ipse penitus inæstimabilis: æternus quoque & immensus; indivisus & omnino invariabilis.

S E R M O LXXXVII.

De osculo Sponsi, seu gratia contemplationis.

*a Cant. 1. a
Duo pedes Do-
mini misericor-
dia & veritas.
Osculum tri-
plex.*

Osculetur me osculo oris sui^a. Tria sunt oscula: primum, pedum: secundum, manuum; tertium, oris. Cum primò convertimur, pedes Domini osculamur. Duo autem sunt pedes Domini: misericordia & veritas. Hunc utrumque pedem Deus se convertentium cordibus imprimit, & utrumque pedem peccator quisque, si verè convertitur, amplectitur. Si enim solam misericordiam sine veritate reciperet, per præsumptionem caderet. Rursus si veritatem sine misericordia reciperet: nihilominus per desperationem periret. Sed ut fiat salvus, ad utrumque pedem humiliter provolvitur, ut per veritatem peccata damnet, & per misericordiam veniam speret: & hoc primum osculum. *Secundum osculum* fit, cum primum ad bona opera consurgimus. Tunc manus Domini osculamur, cum ei nostra bona opera offerimus; vel cum ab eo virtutum dona recipimus. At verò tertium osculum tunc fit, cum jam consumpto luctu poenitiæ, jam acceptis virtutum donis mens cœlesti desiderio inspirata, ad secreta interioris cubi- culi gaudia impatiens amoris introduci desiderat: cum dulcibus suspiriis vocem animi interrumpentibus pio cordis affectu decantat^b: *Vultum tuum Domine requiram*. Et ita ex vehementi desiderio fit ei præsens sponsus; quem sic amat, quem sic affectat, cui sic suspirat. Primum itaque osculum fit

b Psal. 26. c